

Ez nem a világ vége

Ha már a félelmeinket hozzuk felszínre, gyanítom nem én vagyok az egyetlen, akit legsötétebb rémálmaiban kísért a továbbtanulás kérdése. Hova tovább? Mi lesz, ha rosszul választok? Mi történik, ha nem vesznek fel az egyetemre? Kiss Panka korábban szerkesztőségünk oszlopos tagja volt, és ő azok közé tartozik, akiknek az utóbbi problémával kellett megküzdeniük. Panka elárulta nekünk, hogy bár nem könnyű újratervezni, nem omlik össze a világ, ha mégis meg kell tenni.

Mit csinálnál másképpen?

Mindig nagyon próbálok úgy csinálni mindent, hogy később ne kelljen megbánnom semmit, hogy ne szomorúan vagy mérgesen gondoljak vissza azokra a bizonyos döntésekre. Nyilván ettől függetlenül hozok rossz döntéseket, de azt hiszem, most volt először, hogy egy igazán nagy döntés vagy döntéssorozat után elgondolkodtam, hogy talán nem így kellett volna. Persze, utána rögtön emlékeztetem magam, hogy miért is pont így csináltam a dolgokat, és mindig megfogalmazom, hogy bonyolult volt a helyzet, de az is biztos, hogy megjegyeztem néhány dolgot, amiket nem szeretnék elfelejteni a jövőben. Ilyen például az, hogy a jó munkához idő kell, de sok más szólásunk is bizonyította igazságtartalmát, így a sokat akar a szarka... kezdetű is. Bár, azt hiszem, ezt letagadnám, ha bárki rákérdezne.

Mivel töltöd ezt az évet?

Szeretnék jövő ősszel egyetemre menni, úgyhogy tanulok, készülök az érettségikre. A tanulás mellett dolgozom is, fociedzőként és recepciósként egy magánrendelőben. Kiskorom óta focizom, de az elmúlt egy évben elkezdtem komolyabban foglalkozni vele, sokat edzek egyedül is, nagypályán is játszom és futsalozom is. A zenélés kicsit háttérbe szorult a sok munka miatt, de azért időről időre leülök gitározgatni.

Mit üzenél azoknak, akiknek az a legnagyobb félelmük, hogy sehova nem veszik fel őket?

Csak azt tudom elmondani, hogy én mire próbálok figyelni, talán ez segít nektek is, ha esetleg hasonló helyzetbe kerülnétek.

Nagyon korán elkezdtem felkészíteni magam a továbbtanulással, érettségivel kapcsolatos kérdésekre, arra, hogy sokaknak el kell mondanom majd, hogy nem vettem fel egyetemre. Lehet, hogy ez téged nem zavarja annyira, de azt hiszem, ezt akkor is jó végiggondolni, sokat jelent az önbizalmunknak, ha nem a legkínosabb módon sikerül elmesélni a történeteket. Én egy idő után már csak annyit mondtam, hogy most dolgozom egy évet, mert nem tudtam biztosan, hogy hova menjek tovább, és ez nagyjából így is van.

A legfontosabb szempont, ami alapján most szervezem az életem, az az, hogy bármit csinálhatok ebben az egy évben, de sem közben, sem pedig utána nem érezhetem azt, hogy elpocsékoltam háromszázhatvanöt napot az életemből. Így most azokra a dolgokra próbálok koncentrálni, amik fontosak nekem és talán a jövőben is kifizetődőek lesznek, de most úgy látom, hogy jövőre nem biztos, hogy beleférnének az életembe. Ezért igyekszem most dolgozni, és ezért próbálok ki magam fociedzőként is. Talán ez a gondolat volt az egyik oka annak, hogy nem vesztetem el teljesen, amikor nem vettem fel.

Fontos végiggondolni szerintem azt is, hogy mi lesz nehezebb idén, mint eddig. Én például szerettem volna elköltözni itthonról, kipróbálni, hogy milyen egyedül élni. Ezt most még nem sikerült megvalósítani, de jó érzés abból a pénzből venni bérletet, amiért megdolgoztam, kicsit mégis függetlenedni, elkezdeni azt az életet, amit szerettem volna. Ami nekem még furcsa és nehéz, hogy nem olyan egyszerű ismerkedni, szocializálódni. Találkozom új emberekkel a munkában is, de ők általában idősebbek, nem tud kialakulni olyan kapcsolat, mint amilyen Divin vagy egy nulladik órai focin ki tud a diákok között. Az persze személyiségfüggő, hogy ez mennyire zavar téged, de érdemes tisztában lenni ezzel is.

De azt is tudatosítsd magadban, hogy nincs veszve semmi, ha nem kerülsz be elsőre oda,

ahova szeretnéd, ez a plusz egy év nagy lehetőség és szabadság, és ha tudsz élni vele, akkor sokat ad majd neked, meglátod!

Mi a legjobb és a legrosszabb dolog ebben az évben?

Azt hiszem, hogy mert ilyen évem még nem volt, és mert szeretném nagyon jól csinálni, leginkább azok a dolgok határozzák meg az életem, amikről tudom, hogy nem szeretném, ha bekövetkeznének. Más lett az életritmusom, mint amilyen a sulis volt, néha már majdnem büntudattal alszom el, hogy ma sem buliztam. Van, hogy úgy érzem, valaki megállította az életem, és én csak próbálom elütni az időt addig, amíg újra megnyomja a play/pause gombot. Ez talán a legrosszabb ebben az évben, hogy tudom, az eredeti terv nem ez volt, hogy nem tudom, mi lesz nehezebb majd később azért, mert csúszik egy évet minden, de ilyenkor emlékeztetem magam arra, hogy jó és hasznos dolgokat csinálok, nem pocskolólok az időmet. Szerencsére a barátaimmal a különböző időbeosztások ellenére is sokat találkozunk. Az még szintén nagyon jó, hogy a barátom is közel lakik, úgyhogy folyton együtt vagyunk, néha már örülök is neki, ha fifázni akar :D Élvezem azt is, hogy én dönthettem el, hogy mit csinálok ebben az egy évben, és bár a sok munkával ez a szabadság jelentősen redukálódott, sikerült megtartani egy kellemes egyensúlyt, van idő mindenre, amit nagyon szeretnék.

Továbbtanulással mi a terv?

Ovis korom óta egyetemre szeretnék menni, úgyhogy mindenképpen ez lenne a cél, az irány is megvan, még a konkrétumokban kicsit bizonytalan vagyok, most az orvosira készülök, de a pszichológia is nagyon érdekel. Szerencsére hasonló felvételi tárgyak kellene mindkettőhöz, úgyhogy még van néhány hónapom kitalálni, hogy pontosan mit is szeretnék.

Most hogyan tudsz jelentkezni?

Hirtelen nagyon egyedül találja magát az ember, ha már nem jár gimibe, érdemes a régi tanároktól megkérdezni, hogy pontosan hogyan is zajlik a jelentkezés, én is ezt csináltam, és így kevésbé volt ijesztő az egész. De igazából maga a folyamat nem volt bonyolult, jelentkezni a sulis helyett egy Kormányablaknál kell vagy Ügyfélkapun keresztül, online. Én az utóbbit választottam, így fel kellett töltenem mindenféle bizonyítványt, amit amúgy is fel kell mindenkinek a felvi.hu-ra és ugyanazt a jelentkezési lapot kellett kitöltenem, mint amit a suliban is kapunk érettségi előtt. A jelentős különbség az volt, hogy az ismétlő és javító érettségik már pénzbe kerülnek, ezt is el kell utalni az Oktatási Hivatalnak. Tényleg kicsit ijesztő ezt osztályfőnökök, titkárság és osztálytársak nélkül csinálni, de mindenről megerősítő emailt küld az Oktatási Hivatal, úgyhogy nem kell izgulni, ha bármi gond van, akkor segítenek.

Remélem, mindenkinek sikerül majd, amit eltervezett, szurkolok Nektek!

Őszintén, engem megnyugtatott Panka őszintesége, fontos, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt a céljaink érdekében, de akkor sincs világvége, hogyha nem úgy történnek a dolgok, ahogy azt elterveztük.

(Bogi)